

Menighedsrådets Beretning 23. september 2020

Så er det atter tiden at stoppe op og kaste et blik tilbage på de ting, der har optaget os i menighedsrådet – og i Odense Valgmenighed siden vores sidste årsmøde. Nu er der gået ½ år siden vi egentlig skulle have holdt vores årsmøde, men dette er beretningen ca. som den skulle have været holdt i marts måned. Tiden fra marts vil blive omfattet af næste årsmødes beretning. Det betyder, at menighedsrådets beretning er en rimelig Coronafri beretning, til gengæld vil Inger berøre emnet i sin beretning.

På sidste årsmøde gik vi hjem med en bred opbakning til at arbejde videre med tankerne om en udvikling og en forandring af kirkerummet, som kunne bringe mere balance, lys og lethed i rummet. Vi gik også fra mødet med opbakning til at snakke videre med John Kørner om at give os forslag til et nyt alterbillede.

Vi lagde ud med at gøre os meget umage med at søge Ny Carlsbergfonden om penge til et projekt – men uden held. Herefter søgte vi Statens kunsthøjskole om penge til at udarbejde en skitse – og det gik noget bedre. Vi fik tilsagn om betaling af skitsen – med accept af vores vilkår, som jo er sådan, at det kræver årsmødets godkendelse, før vi kan arbejde videre med at føre skitsen ud i livet. Og John Kørner gik i gang med at udarbejde en skitse.

Vores tanker går på at åbne gavlen ud mod byrummet på én eller anden måde. Men pludselig blev vi usikre på – om der skulle bygges noget på arealet mellem kirken og letbanestationen.

For at få klarhed på det, havde vi inviteret en mand fra kommunen til et møde, hvor vi kunne udveksle planer. Det viste sig at være et meget positivt møde. I Odense Kommunes bystrategi er der indskrevet, at ingen borgere i Odense må have mere end 300 m til et grønt område fra deres bolig.

For at leve op til det, skal der være en park mellem kirken og letbanestationen. Det kan vi kun være tilfredse med i forhold til lys og luft omkring kirken. Bo Hune, som kommunens mand hedder, var meget interesseret i at vi skulle tale sammen om de videre planer, så der kom sammenhæng i området. Det ser vi med positiv forventning frem til.

Men først skal vi på dette årsmøde finde frem til, hvad vi skal gå videre med.

En så stor forandring af kirkerummet, som der senere på årsmødet vil blive præsenteret, er jo ikke noget man bare knipser i fingrene for at få til at ske. Vi ved godt, at der ligger sjæl i mange af elementerne i de rammer vi kender i dag. Vi mener, det er en vigtig beslutning, der skal tages. Derfor har vi i menighedsrådet et ønske om, at beslutningen om projektet tages med et stemmetal for planerne på minimum 66 % af de afgivne stemmer. Det er det samme forhold som vedtægterne foreskriver, der skal være ved vedtægtsændringer.

Vi glæder os til at præsentere Jer for John Kørners skitse lidt senere i programmet.

Året har selvfølgelig også bestået af mange andre ting – og først og fremmest af en god hverdag, med en basis af gudstjenester og kirkelige handlinger, aktiviteter vi selv står for, aktiviteter vi laver i samarbejde med andre og aktiviteter som andre står for.

Vi har mange henvendelser. Både fra aktører, som gerne vil sælge os deres musik eller foredrag – men også fra aktører, som gerne vil låne kirken.

Vi er glade for, at vi for et par år siden fik taget en beslutning om, hvad det koster at leje kirken til f.eks. eksamenskoncerter. Det gør det lettere at svare, når der ikke skal tages stilling til pris mv.

hver gang. Det skal jo også gerne kunne betale for det slid, og den arbejdsindsats fra vores side, som det medfører.

Men derfor dukker der alligevel nye spørgsmål op. Vi er blevet et eftertragtet øvested – og det er dejligt at der er nogen, der er opmærksom på os. Men det har også ført til, at vi på det seneste har drøftet, hvorvidt vi skal opkræve betaling fra de unge mennesker, der gerne vil øve sig på vores orgel og flygel. Øget brug medfører også øget slid og vedligehold. Og vi blev frygteligt opmærksomme på stemningsbehovet for flyglet, da Alexander Ventegodt spille Chopin på et flygel, der ikke var helt i stemning. Det gjorde ondt på os, der har øre for skæve toner – men også ondt på æren ved at være vært for dygtige pianister.

Derfor er der i år lagt en stram stemningsplan i fht. planlagte koncerter – og en betalingsfordeling mellem Kammermusik Odense og os. OG - ikke mindst - så har vi aftalt med Alexander Ventegodt at han kommer igen den 3. november. Næste gang med Rachmaninoff på programmet – og på et ny-stemt flygel.

Vi har en dejlig kirke, vi har en god præst og en god kirkebetjening. Det er vi meget glade for og det sætter vi stor pris på. Det er vores fornemmelse – for vi hører ikke andet. Men vi har det så længe, vi passer godt på dem, og så længe vi er medlemmer nok til at betale for det. Derfor må vi også have fokus på vores medlemstal. Vores medlemstal er på lige fod med de fleste andre grundtvigske valg- og frimenigheder dalende. Her i Odense havde vi i marts vi 561 medlemmer. For et par år siden var vi 590. Det faldende tal er som sådan ikke et udtryk for, at vi bliver valgt fra, men vi har været lidt skrappe og udmeldt de medlemmer, der var ”til pynt” – og ikke betalte for at være medlem. Selvfølgelig efter at have kontakttet dem.

Vi har ikke lov til at betragte de 18 årige som medlemmer, medmindre, de skriver under på, at de vil være det. Når man som 26 årig skal til at betale for at være medlem, bliver man pludselig opmærksom på, at man med bopæl i København eller Ålborg, måske skulle vælge en kirke dér i stedet. Det har ført til et par udmeldelser. Nogle dør – men der fødes og døbes også nye medlemmer. Så alt i alt, kan vi sige om medlemstallet, at det er det reelle medlemstal vi nu betragter. At det er medlemmer, der også betaler for at være med i fællesskabet efter de betalingsvilkår, vi nu engang har vedtaget.

Men vi oplever også, som de også gør i nogle sognekirker, at blive spurgt om at være ramme for kirkelige handlinger for ikke medlemmer. Vi kunne tro det kunne være en indgang for nye medlemmer, at være venlige og sige ja. Men det er det ikke. Folk melder sig ikke ind, blot fordi vi har været flinke og sige ja til et bryllup – eller en begravelse. Derfor har vi i menighedsrådet besluttet at lave en prisliste for vielser, bisættelser og begravelser og for dåb uden for den ordinære gudstjeneste, når det drejer sig om ikke-medlemmer. Vi tager i forvejen betaling for at konfirmere ikke-medlemmer. - Måske kan det give flere medlemmer, når de opdager, at de kirkelige handlinger er den del af medlemskabet? Det er i hvert fald set at en indmeldelsesvej er via nye konfirmander.

Så nu må vi se, hvad der sker med medlemstallet efter det initiativ.

Det har igen været et år med mange aktiviteter, mange gode samarbejder og fin tilslutning til det meste. Vi er glade for samarbejdet med Højskoleforeningen, med Kammermusik Odense og med friskolerne. Senest et fællesforedrag for friskoler og valgmenighed med Johnny Wøllekær, der talte om den grundtvigske bevægelse i Odense før og nu. Det er spændende og vigtigt at vi kender vores rødder, men hvad er det, der er særligt ved det grundtvigske i dag? Hvor bevidste er vi

egentlig om vores sammenhæng? Jo – vi ved, vi som friskole og valgmenighed er en slags familie, men er det kun historien, der binder os sammen? Engang skilte vi os måske mere ud fra den almindelige folkekirke – og den almindelige folkeskole? – eller gjorde vi?

Johnny Wøllekærs foredrag satte bestemt tanker i gang hos os, der var med. Og måske netop tanker, der knytter sig til vores medlemsudfordring. Måske er det vores største udfordring, at mange ikke har den store tilknytning til deres kirke, og derfor ikke ved, om de er utilfredse eller ikke. Eller slet ikke er bevidste om, at der er et alternativ uden at man behøver at bekendte sig til en særlig eller større religiøsitet? Hvis svaret på et forslag om medlemskab hos os er – ”jamen jeg er ikke så religiøs” – så er det nærliggende at tænke, om vi er ved at ende i en indforstået selvforståelse, som ikke trækker nye medlemmer til, fordi de måske mest hører om de nye og mere spirituelle valgmenigheder, som i disse år har vind i sejlene, om som vi kan blive forvekslet med.

Så måske skal vi ikke definere os selv i forhold til andre – men være gode til at beskrive hvem vi er. At her er plads til både dem der ønsker et imødekomende frirum hvor man kan være, uden at være forpligtet, hvis det er det man vil – og til dem, der gerne vil være en del af et forpligtende og rummeligt fællesskab med mange oplevelser.

Vi skal huske, at det er en fælles sag at få nye medlemmer. For uden medlemmer er vi her ikke. Fortæl om hvem vi er og hvad vi laver og inviter gerne nogle med. For alle er velkomne, også selvom de ikke er medlemmer. Og giv gerne os i menighedsrådet input og ideer til veje vi ikke har fået øje på, som kan føre til nye medlemmer.

Fællesskabet har det godt, når vi på arbejdsdage smøger ærmerne op og får fikset nogle ting. Vi har nu haft nogle stykker af slagsen. Der kommer 20-25 hver gang – og det er hyggeligt. Men – ligestilling eller ej – så mangler der nogle mænd! – eller i hvert fald nogle, der har noget håndværksmæssigt flair og nogle kræfter. Lidt har også ret – så har man bare en time (der rækker lidt ud over kaffepausen) så har det også betydning. Senest har våbenhuset og garderoben fået en opfriskning, buen over døren til kirken fik en ny kobberplade, den gamle kokosmåtte røg ud så det gamle klinkegulv kom til syne – og garderoben fik en gang hvid maling. Men det ville være skønt, hvis der var lidt flere om at kunne sige, at det var deres værk.

En stor tak til dem, der har bidraget, og til Jørgen og Annalise, der har to-do-listen klar, som selv smøger ærmerne op og som har blikket for også at pleje fællesskabet med kaffe og kage på disse dage. Vi kunne godt unde at flere fik fornøjelsen af at deltage på arbejdsdagene. Det kan stærkt anbefales.

Jeg plejer her at minde om Foreningen af Grundtvigske Valg- og frimenigheders årsmøde, som i år var planlagt den 6. og 7. juni i Rødding og Bovlund, og siden blev skubbet til 3. og 4. oktober. De skulle have koblet det med 100 året for genforeningen, og havde benyttet anledningen til at skabe et spændende og tæt program, omkring det tema.

Som det ser ud nu – er der ikke et årsmøde i foreningen i år – men mødet er skubbet til 2021. Også fællesgudstjenesten den 25. oktober i Sdr. Nærå er blevet aflyst.

En stor tak til alle, der giver en hånd med, når der er brug for hjælp til det ene og det andet. Det er så bekræftende altid at møde hjælpsomhed, når der er brug for det.

Vi køber os til hjælp til regnskab og rengøring. Men jeg synes det også her er på sin plads at rette en tak. En tak til Lone, der så omhyggeligt passer vores penge og de forpligtelser, der hører med til

det og en tak til Flemming, der gør rent i kirken. De betyder noget at man altid kan regne med at ting bliver ordnet på bedste måde – Vi er glade for Jeres hjælp.

Også en stor tak til vores ansatte. Til Annalise og Arne, til Carsten og Finn – og til Inger. I får som hold bundet gudstjenesterne sammen og skabt den stemning vi som Odense Valgmenighed kan være ret stolte af og som andre bemærker. I giver søndag efter søndag en sammenhængende næring til øjet, til øret og til tankerne, så man altid går herfra og har fået noget med.

Tak skal I have for det - og tak for ordet.